

Pismo to wychodzi codziennie oprócz świąt uroczystych, o god. 10 przed południem w drukarni
ST. CIESZKOWSKIEGO.

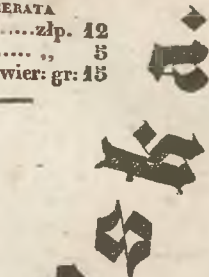
PRENUMERATA
Kwartalne złp. 12
Miesięczna „ 5
Za don'e: od wier: gr: 15

G
K

eta

Krakowski

OBSERWACYE METROLOGICZNE

Barometr dla lepszego porównania zredukowany na 0° Reaumiura.

Dzien godzina	Barometr na 0° C.	Therm:	Hogro- metr	Wiatr	Stan Atmosf.	UWAGI.
7	27 3, 427	-- 1,0	-- 4,3	Pu. wshodni mocny	Pochmurno	
13. 12	„ 2, 307	+ 1,2	4,0	„ „	„	Deszcz
3	„ 1, 878	+ 1,3	+ 2,5	„ „	„	
9	„ 1, 455	+ 1,7	-- 2,0	„ „	„	

Cześć Urzędowa.

Wdniu 19 marca 1833 r. o godzinie 10 ranney we wsi Grzegórkach w okręgu W. M. Krakowa położoney, w drodze exekucyi sądowey, odbędzie się publiczna licytacya, na wydzierżawienie przychodów z połowy domu oraz gruntu do tegoż należącego; a to na lat trzy. Chęć licytować mających zaopatrzonych w Vadium złp. 20, na czas i miejsce oznaczone zaprasza się.

Kraków 12 marca 1833 roku.
Teodor Jaworski Kom: Sąd.

Cześć Nieurzędowa.

ANGLIA

Londyn 25 Lutego.

Mówią tu, że poselstwo hrabiego Pozzo di Borgo do Londynu odniosło pożądane owoce. Dawniejsza niechęć względnie polityki rossyjskiej zupełnie znikła, i gabinet nasz postauowił, co się tycze spraw na Wschodzie, zostawać w jedności z Rossyą. P. Campbell wysłany już został do Alexandryi, aby oświad-

czył Mechmedowi Alemu, że Anglija jako wierny sprzymierzeniec Sultana, niebędzie patrzeć obojętném okiem na wdzieranie się w jey prawa baszy Egiptu.

TURCYA.

Stambuł 15 Lutego.

Nastąpiła wreszcie formalna kouwencya względem ZAWIESZENIA BRONI pomiędzy Portą i Ibrahimem paszą i tey chwile otrzymała ratyfikacyą sultana; zezwolenie zaś wicekróla Egiptu co dzień jest spodziewane. Tym sposobem uczyniony już został wielki krok do pojednania, o którym ani wątpić nie można.

AUSTRYA.

Wiedeń 27 Lutego.

Woyna między Turcyą i Egiptem, uważana być może za skończoną, zostają tylko jeszcze modyfikacye do załatwienia, przez które nastąpić ma pojednanie Porty z Wice-Królem, w którym to celu wysłane zostało ze strony Austrii posłannictwo do Alexandryi.— Kuryer wysłany ztąd został spieszenie do Londynu z temi pomyślnemi wiadomościami. —

Słychać że Mehemed Ali ma być dzielnym władcą połączonych królestw Syrii i Egiptu, z prawem następstwa tronu dla swych potomków. Atoli traktat zaczepny i odporny ma być zawarty pomiędzy Portą i nowym królem; tudzież ostatni, ma płacić Turcyi zasiłek pieniężny. (G. H.)

FRANCYA

Paryż 27 Lutego.

Wiadomość o deklaracji księżny Berry, wielkie tu zrobiła wrażenie, stronnictwo Karolistów niezmiernie jest przerażone. *Gazeta Francyi* która jest ich organem, przyjęła wiadomy artykuł w *Monitora*, bez żadnych uwag; inne dzienniki podobnie nie dalszego w tej mierze nieogłosiły; tylko sam *Kuryer* utrzymuje, że potajemnym małżonkiem księżny Berry, jest pewien włoski książę, a ciężarność jej siódmego dochodzi już miesiąca. Słychać, że dostojna uwięziona, która sama oświadczyła, że jej małżonek jest księciem * * * — przez własne natchnienie do takowego wyznania generałowi Bugeard spowodowaną została. Dowiadujemy się następnie, iż Rząd przeszło od sześciu tygodni, a mianowicie od czasu podania raportu PP. Orfila i Auvity, posłanych tam lekarzy, naynniejszy nie miał już wątpliwości o prawdziwym stanie tej księżny. W takim stanie okoliczności, naturalnie mnóstwo powiastek jest w obiegu, które atoli wymagają niezbędnie potwierdzenia, do liczby tych należy zapewnianie; że *kryzys* już nastąpiło i księżna zleżała. Ogłoszone przez nią zamężcie, jest u publiczności tutejszej w wielkiem powątpiewaniu. Dowiedzione jest, że opuściła Livorno 24 kwietnia, i w pierwszych dniach Maja, (jak się zdaje 4go) wylądowała do Francyi; upłynęło więc już dziesięć miesięcy od czasu pobytu jej we Włoszech, a tak jej małżonek musiał być towarzyszyć jej do Francyi. Utrzymują, że najbliższą osobą księżny miał być niejaki Ludwik Peira, podporucznik w półku gwardyi królewskiej w czasie rewolucyi lipcowey. (G. H.)

Mówią tu, pisze *Gazeta Hamburgska*, o przełożeniach ze strony gabinetów berlińskiego, wiedeńskiego, a nawet i petersburskiego, uczynionych królowi Niderlandów względem niebezpieczeństw, na jakie się wystawia oporem swoim przeciw wszelkiemu

pojednaniu. Atoli w tymże samym czasie, w przeciwnym zupełnie stylu, ze strony powyższych trzech Mocarstw do Francyi i Anglii przesłanemi być miały oświadczenia, protestacyi przeciw środkiem użytym względnie króla niderlandzkiego. W Londynie równie jak w Paryżu, udzielen tych formalnie nieprzyjęto, i oba gabinety miały oświadczyć, że wszelkie środki dobrowolnego pojednania, w obecnych okolicznościach wyczerpane zostały.

Hrabia Pozzo di Borgo, ma opuścić Londyn 4 marca, i powrócić na swoje miejsce ambassadora przy dworze tutejszym.

Dnia 28 Lutego. Dzisiejszy *Konstytucjonista* uymuje się za rządem względnie urzędowego ogłoszenia o stanie księżny Berry. — Gdyby księżna powiada tenże, pozostała była spokojnie w Holyrood Inn w Neapolu, nikt by się o jej prywatne życie nietroszczył, i obojętną byłoby wcale rzeczą jej zaślubienie z kimkolwiek bądź dopełnione. — Lecz teraz gdy stanęła na czele stronnictwa, nie od rzeczy jest bynajmniej, objawiać Publiczności cały tok jej postępowania. Nadto rząd wziął na siebie odpowiedzialność za życie i zdrowie księżny Berry, nie podobną więc rzeczą, jest dłużej zachowywać tajemnicę.»

Co się tycze okoliczności, ogłoszeniem jej deklaracji zarządzonych, przywodzi powyższe pismo następujące szczegóły, za których jednak prawdziwość niezaręcza. Gdy generał Bugeard po raz pierwszy zobaczył księżną, uderzyła go w oczy jej zewnętrzna postać, i pytał jej się księżny czy ją przypisuje jakiemu rodzajowi słabości? — Na ociąganie się księżny z odpowiedzią, uczynił jej uwagę, że jeśli jest przy nadziei, jej własne dobro, równie jak interes rządu wymaga, aby na przypadek potrzeby, wcześniej przygotowania uczynione być mogły. — Na ten czas księżna zalała się łzami, i oświadczyła, że jest potajemnie zaślubioną. W kilka godzin, takowe oświadczenie odebrał generał Bugeard na piśmie.» —

Minister spraw zagranicznych odwiedzony został przez posłów austriackiego, neapolitańskiego i sardyńskiego, z powodu jak mówią tej okoliczności, ogłoszonej w *Monitorze*. — Książę Broglie miał także w tym tygodniu dwa posłuchania u królowej. (G. H.)

Wczoray poseł angielski i margrabia Palmella, odbyli konferencyą z ministrem spraw zagranicznych.

Dziennik handlowy donosi: »Jeśli dobrze zawiadomieni jesteśmy, to d. 22 b. m. wysłał rząd kuryera z bardzo pilnemi depeszami do Konstantynopola przez Tulon, i bryg *Furet* odebrał rozkaz przez telegraf aby był w pogotowiu do odptynienia, skoro rzeczzone depesze dojdą na miejsce. Podobieństwo jest, że d. 25 po przybyciu kuryera, powyższy bryg odplynął z Tulonu. W tymże samym czasie, tamtejszy prefekt odebrał rozkaz przygotowania kwater, dla 4ch kompanii żołnierzy morskich. — Bryg *Menagère* popłynąć miał także, z depeszami do Alexandryi.

Dnia 1 marca. — Marszałek Soult i książę Broglie, odbyli onegdy pomiędzy sobą jednogodzinną konferencyą, poczem udali się do Tuilleryów, gdzie mieli długie posłuchanie u króla.

Gazeta Francyi donosi, że księżna Berry, posłała sama do Bordeaux swe oświadczenie ogłoszone w *Monitorze*. Pan Brissac (jeden z jey towarzyszków nieszczęść) wyjechał d. 25 z Bordeaux do Pragi. Obiecano księżnie wolność, która ze swej strony miała dać do zrozumienia, że się oddali do Neapolu, i dzieci swe powierzy swojej świerce.

Dnia 3 marca. — Przed kilku dniami z Bolonii, znowu 300 ludzi zwerbowanych, poczęści wychodniów wszystkich krajów, wysłano do Oporto. Podług dziennika handlowego jeszcze 1500 ochotników niedługo tam popłynię.

Dnia 4 marca. — *Monitor* dzisiejszy zawiera obszerny raport ministra oświecenia o organizacyi nauczycielstwa seminariów.

Dziennik *Sporów*, zbijając mylne domysły gazety codziennéy względem właściwych imion księżny Berry, utrzymuje i dowodzi, że te są rzeczywiście: *Marya Karolina*, albowiem tak się podpisywała księżna na wszystkich aktach urzędowych. (G. P. S.)

H O L A N D Y A.

Haga 1 Marca.

Nowy poseł nasz przy dworze londyńskim P. Dedel wczorayszey nocy, a jak się dowiadujemy z bardzo ważnemi depeszami odjechał do Anglii. Powrót barona Van Zuylen, co chwila spodziewany.

Mówią że udzielenie dzisiejsze przez ministra spraw zagranicznych do obn izb wniesione, ma być bardzo zaspokajające, albowiem żeń wypływa, że nasz rząd na nowo czyni kroki do zbliżenia się wzajemnego. W Amsterdamie miały z tego powodu, papiery krajowe poskoczyć znacznie w górę.

Dnia 2 Marca. Na wczorayszém posiedzeniu drugiey izby stanów jeneralnych, minister spraw zagranicznych, w obszernym głosie, przedstawił cały bieg stanu polityki zewnątrz. Między innemi nadmienił w końcu o odwołaniu barona *Van Zuylen van Nyewelt* z Londynu, skutkiem od dawna wynurzanych ze strony jego życzeń, i oddając mu sprawiedliwe pochwały, doniósł o mianowaniu go w nagrodę zasług, ministrem stanu, dodając: — »Zamiarem jest Jego Królewskiej Mości, ile można jak najszybciej wyprawić poselstwo do Londynu, aby spieszném porozumieniem się, stosunki Francyi i Anglii do dawnego stanu przywrócić i na nowo otworzyć drogę, na którejby Król Jmci łącznie z pięciu wielkimi mocarstwami przystąpić mógł do układów względem ostatecznych warunków odłączenia Belgii od Hollandyi. Sposób, w jakim temu nowemu poselstwu dane zostały instrukcyje, spodziewać się każe, że zamiar jaki J. K. Mość ma na widoku, osiągniętym zostanie: i spodziewa się rząd, że bliższe wiadomości jakich oczekuje z Londynu, postawią go w możności, zamierzonemu poselstwu nadać nową działalność. — Prezes izby oświadczył następnie ministrowi podziękowanie za uczynione udzielenia, i wynurzył życzenie, ażeby Niderlandy przez ścisłą jedność i zgodę utrzymały swoją potęgę, i żeby w końcu mogły mieć tę pociechę, że sumiennosc nad niezręcznością, a prawo nad bezprawiem należne odniosły zwycięstwo.

Udzielenie wczoraysze stanom jeneralnym ze strony rządnej, bardzo korzystnego na giełdzie amsterdamskiej doznało dziś przyjęcia. W akcie tym upatrują wszyscy bliżkie zagozdenie naszego sporu z Belgiją, i razem pokój zaszczytny. Widoki te, miały zaraz bardzo zyskowny wpływ na nasze papiery, — kursa znacznie się podniosły, — a szczególnie papiery hollenderskie chciwie zakupywano.

Jego Królewicza Oranii, wyjechał wczoray wieczorem do głównej kwatery woyska.

Nowy poseł nasz do Londynu przeznaczony P. Salomon Dedel, jeszcze do tej chwili niewyjechał. (G. P. S.)

Rozmaitości.

(Dokończenie).

TYTUŁ VII. O SĄSIEDZTWIE DAM.

§ 1. Kto siedzi najbliżej damy; staje się przez to samo, jej *Cavaliere Servante*; powinien tak pamiętać o jej kieliszku, jak o własnym.

§ 2. W wybieraniu potrawy z półmiska, radą i czynem usłużnym jej być powinien; dama ze swojej strony obowiązana jest słuchać i okazywać szacunek dla swojego do-radey.

§ 3. W ciągu pierwszego dania, mężczyzna dobrego tonu, powinien być tylko grzecznym dla damy, — za drugim daniem czyli aktem melodramy, (patrz tyt. III, § 1.) może jej lekkie prawić *komplementa*; — przy *desserze* wolno mu nawet być czułym.

§ 4. Ścisnienie pięknej rączki broń Boże; aby zaś wprzód nastąpiło, jak po pierwszym kielichu szampana.

§ 5. Przy opuszczeniu stołu, mężczyzna podaje rękę swej damie. Jeśli poczuje ścisnienie jej lubey rączki, może jej w salonie herbatowym coś o miłości dmuchnąć w uszko.—

TYTUŁ VIII. O SĄSIEDZTWIE MĘŻCZYZN.

§ 1. Dway mężczyźni siedzący obok siebie, nie są obowiązani do innej względem siebie grzeczności, jak nalewać jedon drugiemu wina lub wody. — Ostatnią ofiarować, gdy już raz była odmówiona, byłoby niezgrabnością.

§ 2. Gdy ci twój sąsiad ofiaruje potrawę, przyjm ją bez wszelkich obrzędów; — inaczej potrawa tylko na próżno stygnie.

§ 3. Jeżeli blisko gospodarza siedzisz, bardzo cicho możesz tylko ganić potrawy, jeżeli są niesmaczne; lecz gdyby były i najlichsze, to na głos chwał.

§ 4. Dway sąsiedzi stołowi, pod żadnym pozorem niemogą mówić o swoim prywatnym interesie, chociażby jeden względnie drugiego był i gospodarzem.

§ 5. Unikaj wszelkiemi sposobami siedzieć przy wielkich żarłokach i krzykałach, bo to są prawdziwe szumowiny dobrego gustu w społeczeństwie, o które się tylko powalać można, i zagłuszonym zostać.

§ 6. Dway sąsiedzi stołowi będący w dobrém z sobą porozumieniu, mogą daleko więcej nawysuszać butelek niż wszyscy inni goście; dosyć gdy jeden do drugiego ciągle mówić będzie: »Przecież raz wypijmy do siebie.« —

§ 7. Jeżeli ci się trafi siedzieć przy jakim starym pedagogu albo pedancie, który niezważając na twoją konwersacyę z piękną sąsiadką, prawi jej o pogodzie lub deszczu, udepniey go potężnie w nogę i przepaszay za twą niezgrabność że mu tym sposobem piękną, dySSERTacyę przerwałes; a będzie już ostatni głupiec, jeśli się niedaremnie i nieodwrocwi w inną stronę plagi którą ci dokuczał.

TYTUŁ IX. OSĄSIEDZTWIE DZIECI.

Artykuł sekretny. Jeżeli cię nieszczęście spotka, że przy niesfornej dziecku siedziemu-sisz; staray się jak najszybciej, biorąc na przykład z półmiska jaką gorącą potrawę, trącić nieznacznie lokaja tak w rękę, iżby on, nie ty, oblał dziecie sosem, — a mama przybiegnie zaraz i sprzątnie swoje pieściddo.

TYTUŁ X. JAKIM SPOSOBEM OBOK WSZELKIEGO EGOIZMU UCHODZIĆ ZA WZÓR GRZECZNOŚCI.

§ 1. Prawdziwy wykintek biesiadowy, rzuca baczne oko na najsmaczniejsze potrawy podczas gdy zabawia resztę gości swojemi komplementami, anekdotkami i żartami. —

§ 2. Jeżeli najbliższy siebie półmiskę podajesz drugim, nabierasz nieznacznie przeto prawa, aby do ciebie wszystkie przysuwano, a tak najlepiej jesteś za małą rzecz usłużonym.

§ 3. Jeżeli na ciebie przyjdzie krajać jaką potrawę, musiałbyś nie mieć klepki w głowie, gdybyś najpiękniejszego kawalka na sam spód niepodsunął, iżby po obdzieleniu sąsiadów, nietykalnym dostał się w twoje szpony.

§ 4. Trafia się, że gospodarz, prosi cię nieszczerze, abyś jaki półmisk napoczął. W takim razie wymawiaj się *quasi* co do twojej osoby, ale natomiast przez zwykłą galanteryę, proś go o pozwolenie jakiego kawalczka dla najbliższej twojej sąsiadki, a wtenczas niby przykładem jej zachęcony, zjadaj sam bez ceremonii.

§ 5. Każdy dawca wielkiej uczyty, uważany jest za posiadacza dóbr. — Gdy więc piękna zwierzynka, wytworne owoce, i najdelikatniejsze jarzyny przychodzą na stół, powtarzay ustawicznie: »Co za przepych! co za delicye! to bez wątpienia z lasów, z dóbr, z ogrodów zacnego (lub, jeśliś bardzo niższy, niewyrwyże się z zacnym, lecz powiedz: *Jasnie Wielmożnego*) Gospodarza.« —

§ 6. Przypominay często sąsiadom twoim aby pamiętali o swych kieliszkach, a pod tym pozorem, będziesz się mógł opoić do twego upodobania.

§ 7. Gdy nalewasz ze świeżey butelki, najszybciej uley troche do twego kieliszka, niby z niechcenia, niżeli komu innemu należesz. Obyczaj nato pozwala, a podniebienie twoje skorzysta, bo essencya wina zawsze pod sam korek ucieka.

§ 8. Udka z drobiów zwykle są najsmaczniejsze; pamiętay więc, zwłaszcza gdy siędziesz przy jakich frycach, zachwalać im skrzydełka.

Doniesienie.

Ogród Pojezuickie zwany pod L. 22 w gmunie 7 na Piasku leżący, jest każdego czasu do sprzedania, lub do wynajęcia. O dalszych warunkach dowiedzieć się można w lokalu.

SPROSTOWANIE.

W Gazecie wczorajszej na stronnicy 262 szpalcie 1 wierszu 1 od góry, zamiast: *Tak zwawę*, powinno być, *Tak zwane*.